

Begrundelse

I bladet Global Økologi, maj 1996, omtales, at i litteraturen om spongioform encephalopati (hjernesygdom) findes eksempler på, at antidepressionsmidlerne Trazodon, Mianserin og litium kan fremkalde en reversibel form for Creutzfeldt-Jacobs sygdom (en smitsom spongioform hjernesygdom) hos mennesker, og at cuprizon har fremkaldt scrabiellignende tilstande (en smitsom spongioform hjernesygdom) hos mus, og at der er et interessant sammenfald mellem de toksikologiske virkninger fra disse stoffer og hos organiske fosforforbindelser.

Svar (15/5 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Sundhedsstyrelsen har oplyst følgende til brug for besvarelsen:

»Sundhedsstyrelsen kan ikke bekræfte, at der er sammenhæng mellem udvikling af en reversibel form for Creutzfeldt-Jacobs sygdom (smitsom spongioform hjernesygdom) og anvendelse af antidepressiva. Dette gælder både for Mianserin og lithiumsalte ved normal anvendelse. Trazodon er ikke markedsført i Danmark. Forgiftning med tri- og tetracycliske antidepressiva (bl.a. Mianserin) kan medføre bevidstløshed og kramper. Svær forgiftning med lithiumsalte kan simulere symptomer som ved hjernebetændelse, meningitis eller hjerneblødning. Disse forgiftningstilstande har ingen lighed med Creutzfeldt-Jacobs sygdom og er kortvarige.

Ligeledes er der ikke holdepunkt for, at de toksikologiske egenskaber for de nævnte lægemidler svarer til organiske fosforforbindelsers toksiske virkninger.

Årsagen til Creutzfeldt-Jacobs sygdom er ikke fuldstændig klarlagt, idet smitte med proteinmateriale kun kan antages at spille en begrænset rolle og især har været associeret til sygdommen hos børn og yngre voksne. I sygdommens klassiske form antages arvelige faktorer at medvirke til udviklingen. Sygdommen er så sjælden, 1 tilfælde pr. 1 million indbyggere pr. år, at epidemiologiske undersøgelser i Danmark næppe ville kunne klarlægge sikre årsagsforhold.«

Jeg kan henholde mig til denne udtalelse.

Spm. nr. S 2206

Til landbrugs- og fiskeriministeren (9/5 96) af: **Bent Hindrup Andersen (EL):**

»Hvor stor er hyppigheden for degenerationsnervesygdomme hos danske dyr (kvæg, grise, får og husdyr som hunde og katte), og kan der påvises nogen sammenhæng mellem anvendelsen af organiske fosforforbindelser i landbruget eller geografisk sammenfald med eventuelle produktionssteder af organiske fosforforbindelser og forekomst af degenerationsnervesygdomme hos danske dyr?«

Begrundelse

I bladet Global Økologi, maj 1996, omtales en mulig sammenhæng mellem anvendelsen af den organiske fosforforbindelse Phosmet og smitsomme spongioforme hjernesygdomme. Hvis den organiske fosforforbindelse Phosmet kan mistænkes for at fremkalde former for smitsomme spongioforme hjernesygdomme, er der også grund til at interessere sig for det generelle sygdomsbillede hos dyr, som udsættes for organiske fosforforbindelser. Med spørgsmålet ønskes belyst hyppigheden af de forskellige former for degenerationsnervesygdomme, som konstateres hos danske dyr i landbruget, hvorpå der anvendes organiske fosforforbindelser, og på kæledyr, hvorpå der anvendes loppehalsbånd (som indeholder organiske fosforforbindelser).

Det ønskes endvidere belyst, hvorvidt der er konstateret eller kan forventes konstateret en sammenhæng mellem brugen af organiske fosforforbindelser og denne type af nervesygdomme hos danske dyr.

Svar (17/5 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Betegnelsen degenerationsnervesygdomme er uspecifik og dækker over en lang række patologiske tilstande i det centrale og perifere nervesystem. Hyppigheden af degenerationsnervesygdomme i hjernen hos danske husdyr er ikke kendt. Men med baggrund i det lave antal indsendelser til Statens Veterinære Serumlaboratorium med mistanke om sådanne sygdomme synes disse at være sjældent forekommende.